Skottland 2009

18 juni 2009. Vi flyger till Manchester, hyr bil och kör till Edinburgh. Guidad busstur tar oss bl.a. till ”The Royal Mile”, huvudgatan i de äldsta delarna av staden.

Holyrood House, residens för Skottlands regenter sedan 1400-talet.
Numera Storbrittaniens regents (Elisabeth II) officiella skotska residens.

På The Grassmarket utanför puben The Last Drop ägde
ända fram till 1800-talet offentliga hängningar rum.

Edinburgh Castle ur en lite annorlunda synvinkel.

I Aviemore beger vi oss till stationen och kliver på Strathspey Steam Train.

Visst är det nå't
visst med ånglok!

Är man lokförare får man stå ut med att se ut som en sotare.

Änd- och vändhåll-platsen Broomhills station tjänstgjorde *Monarch of the glen.* TV-serien började sändas på BBC 2000, och två år senare i svensk TV under namnet *Karl för sin kilt*.

Vi och våra medpassagerare njuter av
att i sakta mak färdas åter till Aviemore.

20 juni. Vi går två kortare turer runt sjöarna Loch Morlich och Loch an Eilein. Här kort tepaus vid Loch Morlich.

I Loch an Eilein ligger en liten ö med en borgruin.

21 juni. Från Aviemore åker vi vidare mot nordväst. Vi gör en avstickare till Culloden, platsen för slaget den 16 april 1746 mellan jacobiterna (som ville återföra kungamakten till Stuart-ätten) och de brittiska regeringstrupperna.

Denna stuga (åtminstone delar av den) påstås ha funnits redan vid tidpunkten för slaget.

Stenar som den här har rests till minne av de olika klanernas medlemmar som stupade här 1746.

Glen Torridon mellan Kinlochewe och Torridon.

Ofta är vägarna endast breda nog för en bil,
men det finns gott om mötesplatser.

Så är vi framme i Shieldaig, där vi bott en gång tidigare (1973).

Shieldaig är ett samhälle med ca 100 invånare, en skola, en liten pub och en kyrka. Namnet lär komma från ett vikingaord som betyder ”sillsjön”.

22 juni. Vi åker ut på halvön Applecross. Östra delen är väldigt brant, och det är lika dimmigt (minst) som för 36 år sedan.

När vi väl kommit över bergen och norr
om byn Applecross blir sikten bättre.

Rakt västerut ligger ön Raasay och bakom den Skye.

Ute vid kusten i väster blir vädret ytterligare lite bättre.
Vi kör vidare och stannar i Fernbeg, en liten by
(några få hus) nära norra spetsen på halvön.

Här i denna lilla vik smakar den medhavda
lunchen (te, knäckebröd och banan) extra gott.

På väg hem mot Shieldaig igen...

...men vi kör istället vidare lite norrut via Torridon till Lower Diabaig,
där vi startar vår vandring längs kusten till Craig, en tur på 8 km.
Molnen ligger lågt över Applecross på andra sidan Loch Torridon.

På väg mot Craig.

Craig var en gång ett av Storbrittaniens mest ensliga vandrarhem.
Numera står det obemannat och öppet för vandrande, att använda
som paus- eller övernattningsställe.

Det halvruggiga vädret gjorde att vi tog tak över huvudet under fikapausen. Därefter gick vi tillbaka igen till Diabaig.

23 juni. Nordost om Shieldaig ligger Loch Maree, från vars södra sida vi går upp mot en platå uppe i Beinn Eighe-bergen.

Vi brukar försöka hitta fina platser för lunchpaus, och den här duger utmärkt.

Omgivningarna här uppe har liknats vid månlandskap. Följdaktligen har en av de små sjöarna fått namnet Loch Lunar, till minne av månlandningen 1969.

Efter pausen på toppen är det dags att börja nedfärden.
Här är Ingemo på väg mot Loch Lunar.

Man får bra aptit av strapatser i naturen. Ingemo tar sig med god aptit an en rejäl portion haggis.

Efter middagen traskar vi hemåt för en sista natt i Shieldaig, allt medan solen går ner i Loch Torridon.

24 juni. Vi lämnar Shieldaig och åker söderut. På vägen till ön Skye kör vi över bron mellan Kyle of Lochals och Kyleakin.

På väg mot dagens till vandring The old man of Storr
stannar vi till i huvudorten på Skye, Portree.

The Storr är de skrovliga berget bakom den
berömda toppen Old Man of Storr (till höger på bilden).

Nu börjar vi närma
oss Storr-gubben.

En liten paus på väg upp mot Old man of Storr. På grund av brännande sol i nacken under uppklättringen är kepsen bakvänd (om du undrar, alltså).

The Old man of Storr står på vakt framför själva berget Storr.

Old man of Storr med näraliggande toppar.

25 juni. På väg berget Bruach na Frithe går vi längs Allt Coir a Mhadlaidh,
med vattenfall och de märkligt grönblå små naturformade dammarna Fairy pools.

Sjöjungfru här?
Nej, men en tjej som dök i de av naturen formade dammarna. Här sitter hon ovanpå ett valv som hon just simmat under.

Turen går vidare längs foten av Bruach na Frithe.

Ganska glest med ljungblommor än så länge.

Whiskybränneriet Talisker Destillery i Carbost, Skye. Här får vi för en billig peng en trevligt guidad rundtur och ett generöst smakprov av det man producerar.

Här lagras åtskilliga tusen liter av "uisge beatha", livets vatten, i minst tio år.

En god representant för en synnerligen flitigt förekommande art.
Väg B885 väster om Portree.

26 juni. Vi lämnar Skye och drar vidare åt ost/sydost mot Fort William. Första stoppet sker vid berömda Eilean Donan castle, omkring en mil öster om bron mellan Skye och fastlandet.

Eilean Donan castle.

På en utsiktsplats norr om
Loch Garry förgyller (?)
denne man tillvaron för de
som stannat för att pausa
och njuta av vyerna.

Från toppen av Cow Hill (287 m över havet) kan man se
ut över Fort William, Loch Linnhe (närmast) och Loch Eil.

Från Cow hill har man fin utsikt mot toppen av Ben Nevis, Storbrittaniens högsta berg, 1343 meter över havet. Bergstoppen syns inte från Fort William, eftersom Cow Hill ligger i vägen.

27 juni. Dagens vandringar inleds med en tur i Glen Nevis till Steall Falls.
Vattenfallet är 105 meter högt, det tredje högsta i Skottland.

För den dristige finns en linbro så att man torrskodd
kan ta sig över till andra sidan av floden.

28 juni. Halvvägs upp i den vackra Glencoe-dalen finns startpunkten för en spännande och omväxlande vandring/ klättring till en märklig dal, Lost Valley (Coire Gabhail).

"The path leads into the fine wooded gorge between Beinn Fhada and Gear Aonach. The scenery is tremendous with great rock walls on each side".

Det är tur att man har en ung, smidig och vältränad kropp!

Efter mycket klättrande och balanserande på stenar och klippblock öppnar sig plötsligt dalen framför oss. Molnen ligger lågt och döljer de omgivande bergen.

Efter Lost Valley går vi en kortare tur från Kinlochleven.
Vi har fin utsikt över sjön Loch Leven, och ser också den
spetsiga toppen av Pap of Glencoe, målet för nästa dags vandring.

29 juni. I utkanten av samhället Glencoe förbereder vi oss inför dagens tur till toppen av The Pap (=bröstvårta/spene) of Glencoe.

Är man ko kan man förstås undra vad vi håller på med.

Ett par hundra meter över Clencoe.

Omkring 550 m över havet planar det ut en kort sträcka
innan vi ger oss på den sista steniga klättringen mot toppen.

Nu ska vi bara klättra drygt 100 meter högre upp!

Ja, så var vi på toppen, och 742 meter högre upp
än när vi startade för ca 2½ timme sedan.

Utsikt åt väster mot Ballachullish. Bron till höger utgör
gräns mellan sjön Loch Leven och havsviken Loch Linnhe.

"Jo, det gick ju att komma upp - men hur kommer man ner igen?"
Utsikt åt nordost mot Loch Leven och mer än 1000 m höga bergstoppar.

Lika ansträngande neråt som på vägen upp, fast på annat sätt.

Efter dagens strapatser på Pap of Glencoe äter vi en förträfflig middag på fiskrestaurangen Crannog, byggd på en gammal pir.

Loch Linnhe vid Fort William.

30 juni. Vi lämnar Fort William och åker söderut.
Efter 2-3 mil kommer vi till Castle Stalker, en borg
ursprungligen uppförd 1320 av klanen McDougalls.

Kilchurn castle, vid norra spetsen av Loch Awe och några mil öster om Oban. Slottet byggdes ca 1450, och tillhörde ätten Campbell fram till 1760 då det ödelades till följd av blixtnedslag.

Hus i närheten av Balquhidder.

Kyrkogården i Balquhidder, med ruinerna av gamla kyrkan liksom den idag fungerande kyrkan. I mitten ses Rob Roys grav.

Här vilar Robert Roy MacGregor (1671 – 28 December 1734), omgiven av hustrun Helen och sönerna Coll och Robert. MacGregor är betydligt mer känd som Rob Roy, en skotsk folkhjälte och laglös som ibland kallats Skottlands Robin Hood.

Uppe på kullen Creag an Tuirc ovanför Balquhidder har man denna utsikt över Loch Voi med omgivande berg. Creag an Tuirc var den plats där en gång i tiden klanen MacLaren brukade samlas i orostider.

I detta fina 1600-talshus, Creagan House i Strathyre,
ska vi äta middag och bo sista natten i Skottland.

Här vid brasan kan middagsgästerna samlas för en liten aperitif innan man bjuds att ta plats vid middagsborden.

Ingemo väntar på förrätten, en mycket god fiskrätt.

1 juli. Denna bild på Cherry och Gordon Gunn, som ägt Creagan House de senaste 22 åren, får utgöra slutet på denna dagbok från vår Skottlandsresa.

Från Strathyre åker vi söderut till Little Eaton utanför Derby, för att de sista två nätterna bo hos vännerna Ian och Carole. Den 3 juli tar vi oss till Manchesters flygplats, lämnar tillbaka hyrbilen, och åker hem.

Foto: Ingemo & Charley Nilsson 2009